

[Per Stig Møller]

den øgede beskæftigelse og samtidig få saneret et andet fradrag, som statsministeren ikke har ønsket at sanere, men som også må vanskeliggøre statsministerens ønske om nedsættelse af marginalskatterne.

Der er mange vise mænd, der advarer og krydser fingre. Jeg konstaterer, at Erik Hoffmeyer er blevet nævnt, men han krydser dog fingre. Han siger, at det er gået galt 4 gange, men at vi nu må håbe, at det ikke går galt denne gang. Knud Sørensen krydser også fingre og advarer mod inflationen. Dansk Industri advarer mod erhvervsbelastning. Mandag Morgen skriver, at det giver en offentlig opustning og en langsigtet svækkelse. Hr. Peter Duetoft vil jeg gøre opmærksom på, at erhvervslivets regninger ikke er færdige med dette forslag, thi lønsumsbidraget stiger jo, hvis børneorloven bliver en succes, og til hr. Glønborg, som mener, at vi har nok af børnehaver, vil jeg sige, at det så er meget trist, at hr. Glønborg støtter en regering, som fjernede KV-regeringens forslag om frit valg på børnepasningsområdet. Det var jo netop for at få nedbragt den venteliste på 30.000, som fru Lilli Gyldenkilde talte om, for at få andre løsninger end børnehaveløsningen og for at få en bedre børnepasningsordning, men regeringen tog det af bordet, lige så snart den kom til. Det må hr. Glønborg da have opdaget, men jeg vil da glæde mig over, hvis Kristeligt Folkeparti nu vil stemme for KV-regeringens lovforslag, som oppositionen genfremsatte. På grund af det høje lydniveau tror jeg ærlig talt, at jeg vil indstille skydningen og håbe på, at statsministeren vil læse referatet af min første tale og tage imod alle de gode forslag, vi har fremsat.

Anden næstformand (Grove):

Jeg beder endnu en gang om at få støjni-
veauet nedsat.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan ikke være upåvirket af hr. Henning Dyremoses optagethed af vækstkønnen for 1994. Vi er alle optaget af at få så stor en vækst som muligt, men når hr. Henning Dyremose ikke rigtig tror på skønnet for 1994, men mere frygter, at det bliver lavere, efterlader det hos mig en undren over, hvordan hr. Henning Dyremose på Det Konservative Folkepartis vegne med så stor sikkerhed kan støtte SF's dagsor-

densforslag. Hvis hr. Henning Dyremose havde den opfattelse, at regeringens skøn passede, ville jeg være langt roligere ved hr. Henning Dyremoses støtte til SF's dagsordensforslag, men når hr. Henning Dyremose nu har ført det omfattende korstog mod regeringens skøn over den økonomiske vækst, burde det da tilsi-
ge hr. Henning Dyremose noget mere forsigtighed i garantien for, at arbejdsløsheden kan komme ned med 50.000. Ellers kan jeg slet ikke få enderne til at nå sammen.

Dernæst vil jeg i forlængelse af hr. Peter Duetofts indlæg til det om erhvervslivets konkurrenceevne bare sige en eneste ting, som hr. Henning Dyremose jo ikke er fremmed over for: Når man skal vurdere de samlede konsekvenser af regnskaber og budgetter, skal man se på slutresultatet under den nederste streg, og det vil jeg også henstille til hr. Henning Dyremose at gøre, når han skal vurdere erhvervslivets konkurrencevilkår dels i 1994 og dels i årene, der kommer. Der er et samspil mellem den stigning, der nu kommer i beskæftigelse, i omsætning, i afsætning og i eksportindsats og den veltilrettede skattepolitiske strategi, der tager fuldt hensyn til erhvervslivets omkostninger. Lægger vi de to ting sammen plus en målrettet erhvervspolitisk indsats på en række felter, eksempelvis den nye iværksætterreform og et meget massivt løft i efteruddannelsesindsatsen for erhvervslivets ansatte, kommer vi til det uomgængelige slutresultat, at ganske vist kan man pille enkeltelementer ud, der påvirker erhvervslivets konkurrenceevne, men det er med dette som med boligejernes situation slutresultatet, man skal kigge på, og det indebærer, at enkelte løsrevne citater ikke er meget bevendte; det er slutresultatet nederst under strengen, der er afgørende.

Over for hr. Holger K. Nielsen vil jeg bekræfte, at det er regeringens ansvar at iværksætte en så massiv indsats til arbejdsløshedens bekæmpelse, som det overhovedet er muligt, men jeg vil begrænse mig til at sige til hr. Holger K. Nielsen, at den indsats, regeringen nu lægger op til, er den mest omfattende økonomisk-politiske indsats til fremme af beskæftigelsen, der er set inden for de seneste 10-12 år. Det kan enhver overtyde sig om ved at se på de samlede finanseffekter og de samlede beskæftigelses- og investeringseffekter. Også i konsekvens heraf burde det være således, at man støttede regeringens dagsordensforslag.